

[Dahlggaard.]

man vil behandle folk, der ejer deres erhvervsjendomme selv, foreligger fra regeringens side.

I henhold til det i foråret fremsatte forslag om en udligningsafgift skulle udligningsbidraget tilfalde statens bygge- og boligfond, og derved ville der ske en, i hvert fald foreløbig, øremærkning af ret betydelige midler til bestemte formål. Vi er i mit parti tilfreds med, at den tanke nu er forladt, og vi ville være endnu mere tilfreds, hvis de overvejelser, ministeren er i gang med sammen med kommunernes organisationer, måtte føre til, at udlejningsbidraget tilfalder kommunerne. Det ville være et led i en efter det radikales venstres opfattelse hensigtsmæssig politik gående ud på efterhånden at kommunalisere boligpolitikken.

Der er den ejendommelighed i lovforslaget, som også hr. Christophersen har peget på, at det, om jeg så må sige, lovfæster folketingets boligudvalg. Det sker i forslaget § 1, stk. 3, hvorefter boligministeren med tilslutning af folketingets boligudvalg kan beslutte, at forhøjelsen af udlejningsbidraget i 1975-76 og 1976-77 ikke skal gennemføres.

Hr. Christophersen var inde på en bestemt side af den sag, nemlig at der i henhold til bemærkningerne til denne paragraf peges ikke på et flertal i al almindelighed i boligudvalget, men på et ganske bestemt flertal. Det er jo en oplagt ukorrekthed ved lovforslagets udformning; man behøver vist egentlig ikke at ulejlige justitsministeren herhen for at få konstateret det.

Jeg mener, vi i det hele taget med den paragraf er på vej ind i noget, som man straks fra starten bør tage principiel stilling til. Mon det kan være rigtigt, at de alene i henhold til folketingets forretningsorden etablerede udvalg tildeles en opgave af den art, der her er tale om? Jeg tror, vi bør lade folketingets udvalg vedrørende forretningsordenen se på spørgsmålet. I virkeligheden drejer det sig om et lovgivningsanliggende, og lovgivningsanliggende skal klares af folketinget og ikke af folketingsudvalg, specielt ikke af folketingsudvalg der ikke har hjemmel i grundlov eller anden lov.

Jeg vender mig dernæst til forslaget til lov om ændring af lov om boligbyggeri, hvorefter der fastsættes et udlejningsbidrag til Boligselskabernes Landsbyggefond. Sam-

menlignet med forårets tilsvarende forslag er der den forskel, at udlejningsbidraget nu fastsættes væsentligt lavere, nemlig til $\frac{1}{4}$ pct. det første år, stigende med $\frac{1}{4}$ pct. hvert af de følgende år for sluttelig at udgøre 1 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering. I foråret var der tale om, at man begyndte med 1 pct. og efterhånden kom op på 2 pct., ligesom når det drejede sig om private udlejningsejendomme. Den forklaring, man anfører, går ud på, at bidragene til landsbyggefonden i henhold til hidtidige regler løber videre, i modsætning til hvad tilfældet er med hensyn til indbetalinger til Grundejernes Investeringsfond i henhold til boligforliget af 1966. Det er en forklaring, der kan bære et stykke vej — endda et godt stykke vej — men ikke så langt, som man strækker den i det foreliggende lovforslag.

Vi er i det radikale venstre tilbøjelige til at mene, at afgiften straks fra starten bør sættes noget højere, bl.a. med henblik på aflastning af de vældige beløb af statskassens midler, som vi forstår regeringen stadig har til hensigt at tildele landsbyggefonden til administrere. Jeg tror også, vi efterhånden må finde frem til mere fleksible regler for påligning af udlejningsbidrag i den bestående almennyttige boligmasse, således at der bliver tale om en egentlig huslejeudligning i disse ejendomme set i forhold til ejendommenes brugsværdi. Det er et spørgsmål, om man ikke skulle gå over til en ny terminologi, så man i stedet for at tale om udlejningsafgift — som jo er noget, der ligesom andre afgifter bør tilfalde stat eller kommuner — bør tale om et solidaritetsbidrag fra lejere i den bestående almennyttige boligmasse. Der er tale om solidaritet i to betydninger, dels solidaritet mellem dem, der bor i den almennyttige boligmasse, dels solidaritet fra samfundets side over for den almennyttige boligmasse, idet man lader selskaberne selv beholde disse udligningsafgifter eller solidaritetsbidrag, hvad vi nu vil kalde dem, i stedet for at indkassere disse beløb til det offentlige, som man gør, når det drejer sig om alle andre her i landet.

Boligministeren har i sin fremsættelse tale kort omtalt en række boligforslag, som kan forventes til behandling her i folketinget i den kommende tid. Jeg kunne være fristet til at knytte nogle bemærkninger til